

वा० रा०

॥७१॥

गोत्रमार्षं कुलंप्रसिद्धवंशयुक्तं ॥ यद्वा गोत्रं पितृकुलं कुलं मातुः ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ दृष्टापूर्वं श्रुत्वा अद्य दृष्ट्वा चेत्पर्यः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ वनेषु उपवनेषु ॥ ३० ॥ पंचेत्यादि ॥ रक्षोयोनौ तमोगुणप्रधानायां जातत्वात् उद्रिक्ततमसा भगवन्मायया ज्ञानाच्छादनादेवमुक्तिः ॥ सर्वथा तत्त्वज्ञोरावणः कथमेवं वदेदिति श्रद्धाजाड्यमेव ॥ तत्त्वज्ञचिद्भानुपलंभात् ॥ सीतारामौ सर्वेश्वरावित्येतन्मात्रज्ञानं रावणस्यास्येवेत्यपि श्रद्धाजाड्यमेव ॥ विष्णुपुराणादिविरोधात् ॥ तथा चोक्तं विष्णुपुराणे ॥ मैत्रेय उवाच ॥ हिरण्यकशिपुत्वे च रावणत्वे च विष्णुना ॥ अपावनिहतो भोगानप्राप्यानमरैरपि ॥ नलयंतत्र ते नैव निहतः सकथं पुनः ॥ संप्राप्तः शिशुपालत्वे सायुज्यं शाश्वते हरौ ॥ एतदिच्छाम्य

सत्त्वं नाम च गोत्रं च कुलमा च क्ष्वतत्त्वतः ॥ एकश्च दंडकारण्ये किमर्थं चरसि द्विज ॥ २४ ॥ एवं ब्रुवंत्यां सीतायां रामपत्न्यां महाबलः ॥ प्रत्यु
वाचोत्तरं तीव्रं रावणो राक्षसाधिपः ॥ २५ ॥ येन वित्रासिता लोकाः स देवासुरमानुषाः ॥ अहं स रावणो नाम सीते रक्षोगणेश्वरः ॥ २६ ॥
त्वां तु कांचनवर्णाभां दृष्ट्वा कौशेयवासिनीं ॥ रतिं स्वकेषु दारेषु नाधिगच्छाम्यनिंदिते ॥ २७ ॥ बद्धीनामुत्तमस्त्रीणामाहृतानामितस्ततः ॥
सर्वासामेव भद्रं ते ममाग्रमहिषी भव ॥ २८ ॥ लंकानामसमुद्रस्य मध्ये मम महापुरी ॥ सागरेण परिक्षिप्तानि विष्टागिरि मूर्धनि ॥ २९ ॥
तत्र सीते मया सार्द्धं वनेषु विचरिष्यसि ॥ न चास्य वनवासस्य स्पृहयिष्यसि भामिनि ॥ ३० ॥ पंचदास्यः सहस्राणि सर्वाभरणभूषिताः ॥
सीते परिचरिष्यंति भार्या भवसि मे यदि ॥ ३१ ॥

हं श्रोतुं सर्वधर्मभृतां वर ॥ कौतूहलपरेणैतत्पृष्टो मे वक्तुमर्हसि ॥ पराशर उवाच ॥ दैत्येश्वरस्य तु वधाया खिललो
कोत्पत्तिस्थिति विनाशकारिणाऽपूर्वतनुं गृह्णता नृसिंहरूपमाविष्कृतं ॥ तत्र हिरण्यकशिपोर्विष्णुरयमित्येवं न मनस्य भूत् ॥ निरतिशयपुण्यजातसंभूतमेतत्सत्त्वमिति रजो
द्रेकप्रेरितैकाममतिस्तद्भावनायोगात्ततोवाप्तवधैर्हेतुकीं निरतिशयामेवाखिलत्रैलोक्याधिक्यधारिणीं दशाननत्वे भोगसंपदमवापानातस्तस्मिन्ननादिनिधने परब्रह्मभूते भगव
त्यनालंबनीकृते मनसस्तत्रलयं ॥ दशाननत्वेऽप्यनंगपराधीनतया जानकीसमासक्तचेतसोदाशरथिरूपधारिणस्तद्रूपदर्शनमेवासीत् ॥ नायमच्युत इत्यासक्तिर्विपद्यतोऽतः करण
स्य मानुषबुद्धिरेव केवलमभूत् ॥ विपद्यत इति विपद्यतोपीत्यर्थः ॥ तस्मिन्नपि समये विष्णुत्वबुद्धिर्नासीदिति भावः ॥ पुनरच्युतविनिपातनमात्रफलमखिलभूमंडलश्ला

आ० कां०

॥७१॥